

D'E

SACRA SCRIPTURA.

I. Revelatæ Theologiæ unicum, solum & solidum fundamentum est, Sacra Scriptura, secundum illud Paulinum, Eph. 2. v. 20. ἐπικοδομηθέντες ὅτι τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων, καὶ θεμελίῳ ὄντι αἰκωνιδίῳ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Quando vero de Fundamento & norma Theologiæ queritur non absolute eam intelligimus, sed respectu partium litigantium, sc. quando cum Ethnico de Religionis Christianæ Capitibus mihi disputandum aliter progredior, ac cum mihi agendum cum Judæo, & iterum aliter quando mihi cum Pontificio, alioque Adversario terra reciprocanda.

3. Si enim contra Plinium Ethnicum demonstrare voluero Mundum non esse ab æterno, sed Spatio sex dierum ex nihilo à Deo creatum, & ex Mosis testimonio id voluero probare, aëra pulsabo, siquidem Mosis scripta non agnoscit pro fundamento & norma: Similiter si Messiam venisse ex N. Testamento contra Judæum probavero incassum laboro, siquidem ille N. Testamenti scripta non habet pro fundamento & Norma: Ubi vero cum Pontificio mihi agendum erit, aut alio cum Adversario, ibi ad solam provoco scripturam, rejectis Papa & Traditionibus cum Conciliis.

4. Argumenta verò solida nostræ dictæ thesæos sunt hæc: *Primum*, Quod ipsi Pontificij nolentes volentes, ultimo provocare coguntur ad Sacram Scripturam. Hinc enim ut Pontificij concilient Autoritatem Ecclesiæ & Traditionibus, provocant ad Scripturam, sicuti videre est apud Bellarminum lib. 1. de Pontif. Romano c. 10. & lib. 4. de eodem cap. 1.

5. Et quamvis Gretzerus in responso ad Theses D. Hunnij de Colloquio cum Pontificiis in eundo pag. 257. excipiat: Scripturam citari, non tanquam judicem, hinc tamen cadunt sua causa, nam ubi pro autoritate Ecclesiæ,